

B. N. C.
FIRENZE
1158
20

DE
LAVDIBVS
SCIENTIARVM
ORATIO DOMINICI
PONSEVII HABITA
IN FLORENTISSIMO
GYMNASIO PISANO
K A L . N O . M . D . X C V I .

FLORENTIÆ;

Apud Hæredes Iacobi Iuntę 1596.

De licentia Superiorum.

DE
 LAUDIBVS
 SCIENTIARVM
 ORATIO DOMINICI
 CONSEVII HABITA
 IN FLORINTISSIMO
 GYMNASIO PISANO
 M.D.CXCVI.

FLORINTIA.

Apud Hæredes Iacobini 1796.
 The library of the University of Pisa

PERILLVSTRI
AC REVER^{MO} VIRO
D. ABBATI

CAPPONO CAPPONIO
ILLVSTRISSIMÆ RELIGIONIS
XIV^{TE} EQVITVM DI STEPHANI

Antistiti, & celeberrimo Pisano Gymnasio Praefecto.

DOMINICVS PONSEVIVS S. P. D.

TSI tam ingens est
scientiarum splen-
dor, (vir prudentis-
sime) vt suis radijs
humanas laudes, ceu
sol nitidissimus om-
nia coeli lumina superare videatur: eni-
xi tamèn summe cruditionis viri sèm-
per sunt earum præstantiam, si non
prò dignitate, saltèm prò viribus cele-
brare, & penè nihil: quod ad literarum

A 2 faciat

faciat commendationem, indictū omi-
serunt. Hinc fit, exiguus, seu nullus ho-
nestas disciplinas nouis dictionibus
exornandi locus hodiè relinquitur, il-
larumq; multis laudatoribus, aliarum
concionum, & sententiarum flores sua-
uiore seligere sit necessariū; quod qui-
dē nobis in hac prima nostra scien-
tiarum laudatione nē contingeret: vix
euitare potuimus. Quapropter ipsam
tuo præclaro nomine, cui solæ oratio-
nes miris decoribus, lepidisq; inuen-
tis, & eximia doctrina repletæ conue-
niunt: decorare non auderem, nisi te
prò tua in omnes ingenuarum artium
studiosos, & mihi sæpius perspecta
humanitate munusculum isthuc no-
strum, qualecumque sit, boni con-
sulturum sperarem. Vale. Pisis. Kal.
No. M. D. XCVI.

DE LA V D I B V S S C I E N T I A R V M.

O R A T I O.

 I. Q V A N T V M hodierna
dies (Præstantissimi Doctores,
vosq; ceteri auditores nobilif-
simi) annuæ studiorum reno-
uatione sapientiæ consecrata
iucunditatis, & delectationis
habet: aut quantum hæc vestra omnium alacri-
tas, & ingens amor in bonas literas, vtilitatis af-
fert, & laudis, tantum expolite eloquentiæ, &
locupletis eruditionis in me esse cognoscerem,
magno, atque excelso animo hanc mihi insoli-
tam ex hoc loco dicendi prouinciam, susciperem,
neq; huius auctoritatem suggesti: quod sem-
per facundissimis oratoribus maximè patuit, ve-
stramq; frequentiam, & grauissimum conspe-
ctum mihi magnopere metuendum existima-
rem. Tunc enim purgatissimis auribus vestris
aliquid perfectum ingenio: elaboratum industria:
dignum te: dignum huius nobilitatæ senatus: di-
gnum hoc animorum ardore exhibere posse con-
fiderem. Sed tali animi cultu, & acie ingenij,
quod in me sentio, quàm sit exiguum; destitu-
tus, de me ipso vereor, nè impudens sit apud
vos de scientiarum laudibus habere orationem,
quod

quòd nisi conscientie mee tenuitatis, vester singularis animus ad disciplinarum laudationem audiendam, & hilaritas subueniret, cederem ex hoc loco (viri præclarissimi) nèque in concursu hominum literatissimorum, atq; in tanto Pisane Academia splendore locum vllum orationi meæ ieiunè, & inconcinne esse iudicaret. Etenim si Phidias ille tantopere celebratus artifex ad vnâ Mineræ crepidam effigendam non parum temporis, & laboris, studiique impendit, quâ mihi verborum magnificentia, quo sententiarum humilitate, quâ doctrinæ præstantia in tam exiguo temporis spatio non ad vnum solum Mineræ ornamentum: sed ad diuina illius decora, quæ scientiæ appellantur, exprimenda opus esset? Quamobrem in huiusmodi dictionis meæ tabella innumeras vires, & celestem disciplinarum pulchritudinem cum pro dignitate nequeam effigere, ear quodammodo adumbrare enitar. Præsertim cum in eo cætu doctissimorum hominum: vel potius in eo Musarum domicilio sciendi, & agendi artes prædicem, in quo iam diu perfectissima virtutum omnium simulacra diuinitus splenduerunt, in quo toties earum laudes adeo late resonarunt, vt non secus Corybantes ferunt Numine illo percitos, & posteaquam tibiæ canere desierint, gerere vsquè tamèn illarum in auribus concentum, & ad earum modos iuitari, sic vos loci recordatione perimotos arbitror suauium, quibus

per-

perstet p̄ oblectati estis; rerum ita in memoriam redituros, ut quāuis tacentibus iam, quos sapius hic audistis, scientiarum laudatoribus, tamē ipsorum int̄mis in mentibus vestris & vigeat adhuc & loquatur oratio. Cui tandem ut hic noster si non multum grauis, forsā non omninō iniucundus succedat sermo: aliqua de multis, quæ de scientia dici possunt, nos quoq; prò viribus audimus recensere siquidē illi nūquā materia deficit laudis, quia nūquā ei sufficit copia laudatoris. Quā verò præclarum, & diuinum æterni Dei donum sit scientiā (auditores ornatissimi) ex hoc liquidō constare potest: quod ea beneficia animæ præstare videtur, quæ ipsamet animam corpori præbere fatemur. Nam quatuor inclytis muneribus corpus ab animā tanquā à sua naturali forma mirum in modum decoratur, virtute illius existit: impulsu mouetur: pulchritudine insignitur: diuturnitate perseuerat; Tot etiam, dona, & longè præstantiora humanæ menti, quam informat, & perficit, scientia cū largiatur; Quid per Deum immortalem homini datum est ipsa vtilius, aut honestius? Age verò tam egregia animi ornamenta: quæ illi nitidum doctrinæ lumen infundit, omnemq; caliginem discutit inchoatæ concionis cursu perillustremus. Eorum enim excellentia segetem, & copiam laudum literariæ eruditionis suppeditat, & nil esse optabilius nil queri formosius, nil reperiri iucundius

dius, quàm liquidissimam sapientiæ lucem luculenter ostendit. Animus qui in hac corporis compage includitur, si nulla fuerit scientia præditus dubio pròcul veluti manus abscissa à brachio non est manus: ut dicebat Auerroes, imperfectus, & quâsi vitæ expers vocatur, ac nihil planè habet, quod voluptatem honestati coniunctam asferre possit. Cognitione autem literarum illustratus tanquàm alter in humano corpore Deus mirabilis euadit: utq; humanarum virtutum præstantia eluceat, maximè efficit. Quandoquidem intelligentia, cuius munere cunctis animantibus homo antecellit; eùm cœlestibus mentibus conuenit, Deiq; præpotentis imago cognoscitur, disciplinæ fulgore feliciter comparatur, ratio dirigitur, insitum ingeniū acuitur, congenita semina bonæ indolis vigent: origo denique omnium nascitur virtutum. Cùm autem hæc bona contineat literatura: quam diuinam appello: meritò lux, seu vera perfectio mentis censetur, omnisq; studiosæ operationis principium, quod sapientes viri: sicuti salutiferis visibilis solis radijs ceteræ res huius mundanæ molis calefactæ seorsum suauissimos producunt, quod ad verum, & bonum, laudabilium actionum terminos ordinetur, quod spargat, ac disseminet memoriam sempiternam, quod ad æthereos spiritus proximè accedat sapissimè agere prospiciuntur. Longum sane videret, ad superfluum præclara facinora literatorum, hominum,

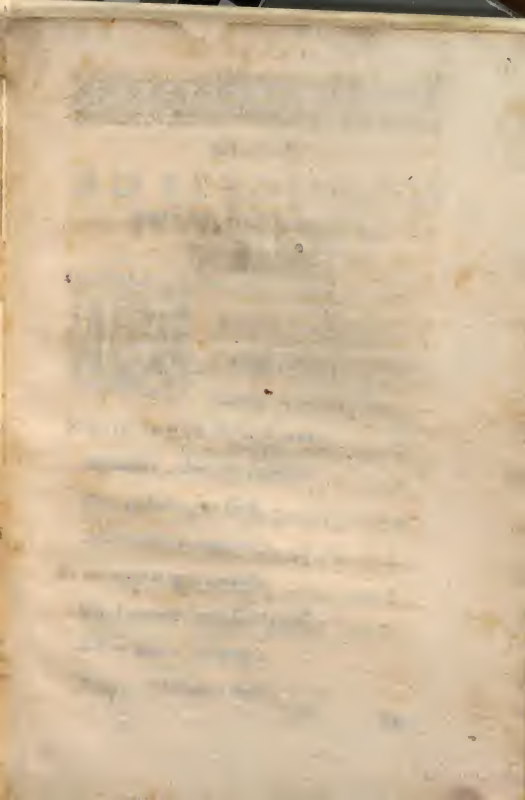
num, quibus immortalitati propxerunt, connumerare. Satis per se pòst tot annorum, qui preterierunt curricula, resonat Homericæ tubæ clangor: oblectans Platonice academice colloquia: resurgent aurea lycei monumenta: tonat Ciceronis eloquentia: floret Maronis ingenium: Transeo complures alios, qui indices magis per ora hominum volitant, quam cum vixere. Sunt literæ bonorum fontes: specula actionum: optimæq; viuendi magistræ, quibus fidissimis ducibus per ardua virtutum culmina ascendere cælumq; ipsum penetrare homines possunt: quos scitè Pythagoras aiebat, in medio rerum constitutos esse, vt mundi vniuersitatē contemplantur, eiusq; admirabilem concentum enixè studeant imitari. Ecquis vnquam sine scientiarum, ope ita facilè se componeret, vt sibi ex pulcherrimo rerum omnium consensu felicem degendi vitam sumeret exempla: que solius illi virtutis amatores, qui sapientie nomine dignabantur Solon, Bido, Perian-der, Cleobulus, & reliqui recipiebant, Nunquam iustitia Arist. Fortitudo Socratis: Temperantia Xenocratis: prudentia Xenophontis, nisi doctrinæ luce claruissent. Prebent igitur ad beatè, beateq; viuendum literæ adiumenta. Quapropter non mirum est tertium illud munus decoris, & dignitatis in anima adeò nitere, suiq; admirabilem amorem adeò excitare, vt olim Reges, & Imperatores Doctorum hominum comercio

delectarentur, quā ipsi necessitudine coniungerentur, ac familiariter videretur, Non ne Scipio Ennius, & Polybius, Poly crates, Samothrac Rex, Anaxagoras, Hieron, Elchylus, & Sophocles, Dionysius, Philoxenus, in sua amicitiam receperunt? Nullus gemmarum nitore, nullus aurū fulgore, nulla Fortuna claritas reperitur, quæ scientiarum humani non cedat, & veluti divina luce innotat, & sidera, non obsecutur, Ideo Alexandrum sepe dixisse ferunt se male ceteris treratum ornamentis anteire, quā fortunis. Est omnis pulchritudinis maxime conciliata amor, potissimum autem hoc præstat scientiarum formositas, per quam ex Cimnerijs umbris emerunt homines, atque in oculis omnium collocantur, contemptum, & oblivionem deiciunt. Sed multa de disciplinarum veritate confuto prætereo, ne ab immenso ipsius splendore, si quæ est ingentis mei ætes nimis habere, hominisq; æternitatem, quā animæ parit sapientia, inextrema iam parte orationis, indicatam relinquamus. Deserviunt formæ, quæcūq; sunt intransitum, spatio temporis substantias, quas perscrutant scientiæ autem qualitas menti perpetuo inheret, & tanquā sinistræ præsidium simul, & irensillam solutis corporeis vineulis in Cælum committitur, in quo supernaturalis illa beneficentia: quæ admodum naturales dotes formosiores reddit, sic sapientiæ habitum efficit clarorem, & merito

tunc opipariorum cunctis Philoſophiſ diſciplinis, & vi-
 tuteſ muliebria homina ſorum, inſtruditionem quā
 intelligamus eſſe poſſeſſionem, ſubtiliſſimam, &
 ſecundiffimam, in qua bene monentur Ariſtoph-
 pus, ciueſ ſuoſ, vti et filij boni a reliquorū, que
 poſſunt cum naufragio enatare, O admiranda ani-
 mę ornamenta, & celeſtia dona diſciplinę, Quicquid
 quidam inquit in ſe inueniunt, quidquid duxerint, ſan-
 ctum idem, in ſe habent, in obliuię tpe condeſſent
 periret, cum corpore, & cum oimni, & ſtarum
 memoria, nulla laus ſuper eſſet homini poſt cin-
 reſ, nulla gloria, quā premiū ſuorum laborū
 ſua virtus deſiderat, niſi ſacraſſimæ literarum
 monumenta exiſſent, Quis igitur potuit abſer-
 uare bonū, & equo diuinituſ ſcientiarum manū ani-
 mo inueſtigare, mente attingere, ingenio com-
 prehendere, nō exoptaret, Quis vitam conue-
 niēter naturę traducere, nobilitate florere, di-
 uitijs affluere, ad glorię lumen accedere non con-
 tenderet, laudo voſ (Iuveneſ optimi) quos ſpor-
 te veſtra ſatis accenſoſ ad huiuſmodi ſtudia eſſe
 video, gratulor, quod capiat voſ gloria, atq; æter-
 ni nominis cupiditate letor voſ ipſoſ virtutis ſim-
 plicitate dulcedine attrahi perſpicere, gaudebo etia
 intueri voſ viam felicitatiſ ingreſſoſ, nunquā de-
 ſectore iter, & nunquā referre pedem, eundem
 ſemper animum, eandem mentem, ſententiāq;
 retinere, ſic tam ingentis quæ in hoc ſtudio, &
 honoriſ, curriculum verſari cupitiſ, induſtria expo-

Rulat, sic, quæ vobis datur in vniuersæ phyl-
 sophiæ penetrata panno negotio ingrediendi re-
 quirat facultas, Quandoquidem in eo estis gym-
 nasio in eo Mineræ templo, cuius dignitas, &
 maiestas, cuius doctissima collegia, quæ Serenis-
 simi Principis FERDINANDI MEDICIS
 ingenti liberalitate, & magnitudine virtutum fe-
 licissime sustentur, suæ humanitatis, & scien-
 tiæ splendore ingenia ad disciplinas alliciunt, al-
 lecta inflammât, inflammata sapientia illustrant
 Quod iurè ad tam præclaram Academiam, tan-
 quàm ad nouas Athenas, imò ad candidæ Thea-
 trum virtutis ex vestris longinquis regionibus
 profectos esse gloriari debetis, Vbi omnibus stu-
 diorum perturbationibus longè summois, Nihil
 est, quod vos ad Palladias artes currentes non quo-
 tidie magis excitet, & inflammet, siuè loci quie-
 tem, vel Doctorum probabilitatem, clementiam,
 religionem, seu summum in hoc Gymnasium
 amorem Illustris huius Urbis Antistitis Caroli
 Antonij Putei maximæ pietatis viri optimiq; con-
 filij, siuè Capponiâ prudentiam huic literariæ rei
 publicæ optimè consulentem perpendatis: Qua-
 rè his bonis, his commodis, his beneficijs læto ani-
 mo vtimini, nihil aliud agite: nullum aliud vestrum
 esse officium ducite, Nisi quæ de vobis est expec-
 tationem indiès augeatis, & commemorationem
 nominis vestri non cum vitæ tempore dimittere,
 sed cum omni posteritate adæquate possitis.

FINIS.

1844

1. The first of the year was a very cold day, with a heavy frost, and a strong wind from the north.

2. On the 2nd, the weather was much warmer, and the wind shifted to the south.

3. On the 3rd, the sun shone brightly, and the wind was light and variable.

4. On the 4th, the weather was again cold, with a heavy frost, and a strong wind from the north.

5. On the 5th, the weather was much warmer, and the wind shifted to the south.

6. On the 6th, the sun shone brightly, and the wind was light and variable.

7. On the 7th, the weather was again cold, with a heavy frost, and a strong wind from the north.

8. On the 8th, the weather was much warmer, and the wind shifted to the south.

9. On the 9th, the sun shone brightly, and the wind was light and variable.

10. On the 10th, the weather was again cold, with a heavy frost, and a strong wind from the north.

11. On the 11th, the weather was much warmer, and the wind shifted to the south.

12. On the 12th, the sun shone brightly, and the wind was light and variable.

13. On the 13th, the weather was again cold, with a heavy frost, and a strong wind from the north.

14. On the 14th, the weather was much warmer, and the wind shifted to the south.

15. On the 15th, the sun shone brightly, and the wind was light and variable.

16. On the 16th, the weather was again cold, with a heavy frost, and a strong wind from the north.

17. On the 17th, the weather was much warmer, and the wind shifted to the south.

18. On the 18th, the sun shone brightly, and the wind was light and variable.

19. On the 19th, the weather was again cold, with a heavy frost, and a strong wind from the north.

20. On the 20th, the weather was much warmer, and the wind shifted to the south.

21. On the 21st, the sun shone brightly, and the wind was light and variable.

22. On the 22nd, the weather was again cold, with a heavy frost, and a strong wind from the north.

23. On the 23rd, the weather was much warmer, and the wind shifted to the south.

24. On the 24th, the sun shone brightly, and the wind was light and variable.

25. On the 25th, the weather was again cold, with a heavy frost, and a strong wind from the north.

26. On the 26th, the weather was much warmer, and the wind shifted to the south.

27. On the 27th, the sun shone brightly, and the wind was light and variable.

28. On the 28th, the weather was again cold, with a heavy frost, and a strong wind from the north.

29. On the 29th, the weather was much warmer, and the wind shifted to the south.

30. On the 30th, the sun shone brightly, and the wind was light and variable.

31. On the 31st, the weather was again cold, with a heavy frost, and a strong wind from the north.

ODE
AD STUDIOSAM
IUVENTUTEM

PROLES conantis Pierides Iouis

Latantur astus intolerabiles

Transisse, succumq; excolendis

Ingeniis revocare tempus

Nunc vult iuv. nam Pallas in aream

Descendere, alma iam sapiensq;

Fores recludit, iam suaq;

Militia revocat magistros

Et vos voluptas ruris amabilis

Ultrà moratur? quos sacra pocula

Libare delectat Minerva:

Et sophia bibere aure olores.

Et

Non fas amaris tempora villulis

Nunc conserantur; mens satis otio

Leuata magnum ferre pondus

Palladij poterit laboris;

Videtis, ut nunc alma Ceres suis

Committit agris semina: sic serie

Diuina virtutes Minerva

Floriferis sapientum in hortis.

Alpheæ quorum nulli Academia

Cedit, vel optet dia volumina

Versare, seu iuris papyros

Voluere frugiferas iuuenius:

Auscira, Caus quid doceat senex;

Inuenta diui seu cupit aurea

Platonis audire: & quid abdunt

Candidi Aristotelis libelli,

Maiora fulgens hic tua sidera

Astra sedem hic fidere luminis

Apollo fons gestis : sorores

Aonia hec colitis lyceum,

Fulgore cuius tollere verticem

Pisana sublimem vrbs valeat inclita,

Qua splendet usq; , ac usq; adaucta

Gentibus , & domibus superbis.

Rebusq; felix omnibus affluens.

Servat quietem perpetuam , sui

Caudetq; FERNANDI potentis

Principis auspiciis secundis.

Oter beati vos iuvenes locus

Quosiste suavis detinet , artium

Decus bonarum non in oris

Querere cogimini remotis.

In quas trahebat iam vates viros, id est reges, & principes
 Sciendi amor per quod æquiora, & ardua, & incerta
 Montes adibant cum totum præcipit, & totum ostendit
 Sumptibus Assyrios, & Indos, & ceteros, id est, & ceteros
 Doctrina in imis nil anima invenire vellet, & ceteros
 Terris, nitenti manere daleius, & ceteros, id est, & ceteros
 Cuius sitim explorant, & ceteros, id est, & ceteros
 Corporeis religata, & ceteros, id est, & ceteros
 Hanc propter nam, quod Tugus, & ceteros, id est, & ceteros
 Gangesue pulchri voluit, & ceteros, id est, & ceteros
 Dives domus, & ceteros, id est, & ceteros
 Ducimus a quoreos lapillos, & ceteros, id est, & ceteros
 Hac una honorum premia grandium, & ceteros, id est, & ceteros
 Affere, & alas, & ceteros, id est, & ceteros
 Potest, quibus lacantur Orbis, & ceteros, id est, & ceteros
 Syderei penetrare regna, & ceteros, id est, & ceteros

O si fuisset *Acusa benignior*

Nostri Carmenis, nouè scientia

Impar mihi longè daretur

Doribus eximijs cæthurnus.

Quam me sonoro carmine in æthera

Surgentem, & artes tollere laudibus

Claras videres tu (cæthurna

O iuuenum studiosa), Pisis.

Qua literarum cultibus expetis

Ornari, & artum carpere gloria

Iter, negatum vulgo amanti

Deliciis: placidosq; somnos,

DE OBITU
PETRI ANGELII
BARGAEI

Elegia

DOMINICI PONSEVII
AD IOSEPHVM BOCCAM.
ILLVSTRIS. ET REVERENDISS.

D.D. Caroli Antonij Putei Pisani Archiepiscopi, Vicarium,
& in Pisano Gymnasio Pontificij Iuris
interpretem praestantissimum.

*Tu meritis decus Astrea tibi Bocca
perenne*

*Dedico ad Angelios carmina di-
cta rogos*

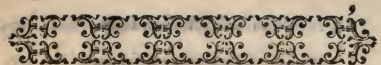
Missa cui vatis defleunt funera: cuius

In morte aurasam fregit Apollo lyram.

Secum Castalii perierunt gaudia fontis

Secum est Musarum semisepulta domus.

DE OBITU
PETRI ANGELII
BARGAEI

Elegia.

DOMINICI PONSEVIL

*CCIDIT Angelius, lacrima defleta
camaria,*

*Dissolue indignas turba novena co-
mas:*

Fata senis plorare decet, qui secula longa

Vatis Cumca vivere dignus erat,

Cuius olorinos superantia carmina cantus

Mirum (Parca) tuas non tenuisse manus

Flebilis est Musis tanti iactura poeta:

Cui similem forsàn tempora nulla ferent,

Romane: grecaq; silet facundia lingua

Ingenii fontem perdidit vna dies,

Unica

Unica sublimis delecta Maronis imago

Est, nunc pieria sit minor artis honor

Cui summas humana dedit sapientia vires

Omnis cui virtus contigit, ille iacet;

Proh'dolor, ah quantas decet in gemmare querelas

Es largo cotas proluere imbre genas?

Bargaei montes, vitrei vosq, AEseris unda

Lugete, inuobis nil nisi triste sonet.

Auditis Dryades, Faunos, auditis & ipsum

Pana queri vestrum dulce silere melos:

Quod vos Threicijs fecit non cedere syluis,

Atq, Phyletaum vincere posse nemus:

Cernite, ut ereptum suspires Cynthia vatem

Aspicite, ut pharetram negligat illa suam,

Et merito lachrymas nemorum lacrima gustos,

Nec tibi maestitiam dissimulare datur,

Taygeti, Delos ve iugum, seu frigida Tempe
 Qui posthac decoret carmine nullus erit,
 Cervos qui te fusa vehunt in lustra ferarum:
 Nemo tuos dicet syluicolosq; greges,
 Ecce tua incompta querula cum voce Napea
 Tristitia diffusis crinibus ora tegunt,
 Nec innat ad neruum volucres aptare sagittas,
 Prospicere & celeres laia per arua canes:
 Fortis et aprorum fugiunt spectacula pugna
 Cornua rauca silent, retia rara iaceant,
 Solaq; nec tangis venarum Numina Retra
 Exincta Andinis amula fama modis,
 Tristatur minui ipse suas Hymeneus honores
 Concentu Italas deficiente deos
 Horrida sanguinem frigis Bellona flagellum
 Tam dolet alisonem concipiisse rubam.

Qua victæ solyma æternus ferit astra triumphus,
Qua Gofrede tuum pandis in Orbe iubar;
Diaq; Christicolis fulgent data munera nobis,
Splendet & Hesperij candida fama soli,
Incendunt pia gesta Duces auferre potentiores,
Rursus barbarico mania sacra iugo:
Tendunt Heroes hilares per tela: per ignes;
Temnunt saxa: vndas: vulnera: vincula: neces:
Veridica fidei, non regni vana cupido:
Inuicta illorum corda mouebat amor,
Verum forti animo meritas spreuerunt coronas
Consenti, ve rueret gens inimica Deo;
O uinam exempla armipotens Europa sequatur,
Qua q; colunt diuam cætera regna crucem,
Gaudebunt Asiæ clavis spoliare trophais,
Gaudebunt scythica signare ferre manus.

Sed tunc Angeliam (sic fas mihi credere) damnum

Quam graue sit nō scire non resonare lyram.

Unam te (ō solymi laudatrix Musa laboris)

Victorum super gloria parca Ducum

Qualis Alexander felicem diui Achillem;

Quem smirnea ferunt carmina ad astra virum.

Fortunata nono decantata arma Carone

Dicent: quot uiderint secula futura Duces:

Quilibet Angelios perget versare coihurnos,

Tantum ē, diados quisq; stupebit opus;

Sed quid nos tantis lachrymis urgere sepulchrum

Necimur, & scindit pectora nostra dolor?

Si Phabi cultor, & vera qui legis amator

Existerit, nunquam dicitur ille mori;

At vitta morte in vira se contulit oras

Quas voluit circum Namine plenus Olor;

123
Iam satis Angelus, calles lustraverat, aliosq. viros.

Parnasi, in primis siderat, illa locis, ubi ergo manet?

Gorgonei iam flumen, qui potaverat, omne, (6) si memineris.

Nil quò celestis mens alacritur, ceat, mirabilis?

Condiderat, praeclarum, æternis nomen in actis, ubi ergo?

Ascendens geminos gloria summa polos, manet?

Quare ad stelliferas rediis mens candida sedes, ubi ergo?

Varum, ubi perpetuis ora rigentur aquis, ubi ergo?

Illic Diva suum alloquitur Chæcerina poemam, ubi ergo?

Quam calvis decorant, vexibus ille pia munera, ubi ergo?

En dilecte mihi, vases, quos tempora cingunt, ubi ergo?

Non terra lauri, sed nitida astra poli, ubi ergo?

Quæ tibi sola suis cordis, divina poesis, voluit idem, ubi ergo?

Obtinet aligeris præmia digna choræ, ubi ergo?

Inspice sydereum Regem, cæcæ carmina læta, ubi ergo?

Quæ diæ, pariter, mœnibus, afflicta, arbor, ubi ergo?

FINIS,

2
1058.20

